

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของโรงเรียนการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสยามได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าด้านวิชาการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศมากขึ้น เป็นลำดับแนวโน้มของสังคมกำลังพัฒนาเข้าสู่ความเป็นอุตสาหกรรมและการบริการ วิธีชีวิตในสังคมเปิดกว้าง สภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงจำเป็นต้องพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้และทักษะพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

การดำเนินการจัดการศึกษาของรัฐที่ผ่านมา ประชาชนส่วนใหญ่มองของประเทศที่รับการศึกษาภาคบังคับ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยิ่งต่ำมาก ดังสถิติของอัตราผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในช่วงปี 2525-2530 เป็นร้อยละ 43, 42, 41, 40, 39, 38 ตามลำดับ

ภาวะการทรงตัวของผู้เข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น เชื่อว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศอันเป็นผลให้ผู้จบการศึกษาระดับสูงมีอัตราว่างงานสูง ประกอบกับการชะลอตัวการเพิ่มอัตราใหม่ของกำลังคนมาจากราชการที่จำกัดทำให้ไม่เกิน 2 % จึงทำให้คนกลุ่มหนึ่งลดการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อมัธยมศึกษา โดยเฉพาะคนที่อยู่ในชนบท ดังปรากฏในรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่กล่าวถึงสาเหตุของการไม่เรียนต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาที่สำคัญคือ 1) นักเรียนและผู้ปกครองไม่เห็นคุณค่า

หรือประโยชน์ของการเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีขึ้นไม่สามารถส่งบุตรหลานเรียนต่อได้และต้องการให้เด็ก ช่วยทำงานบ้าน

ในปี 2530 กระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กรมสามัญศึกษาและกรมการศึกษานอกโรงเรียน รับผิดชอบดำเนินการ การปฏิบัติงานมีข้อจำกัดหลายประการ อย่างไรก็ตาม ในปีการศึกษา 2532 นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วมีอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในและนอกระบบโรงเรียน เป็นร้อยละ 50.87 มีนักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่ออีกประมาณ ร้อยละ 49.13 หรือประมาณ 517,600 คน ภายหลังจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ให้ดำเนินการโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ได้ระยะหนึ่งในปีการศึกษา 2534 มีอัตราการเรียนต่อ ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระบบโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 60.06 หรือประมาณ 605,650 คน ในขณะที่อัตราการเรียนต่อนอกระบบโรงเรียนเป็นร้อยละ 5.04 หรือประมาณ 50,803 คน ดังนั้นในปัจจุบัน (ปี 2535) ยังมีนักเรียนที่ไม่ได้เรียน ต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีกร้อยละ 35.90 หรือประมาณ 352,007 คน เด็กนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 1-12 ปี ยังไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เนื่องจาก กฎหมายห้ามมิให้ใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ตลาดแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพการศึกษา อย่างต่ำระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดังนั้น การขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังได้ระบุไว้ในนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ว่า

"เร่งจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการทางการศึกษา

ในด้านการพัฒนาบุคคล และให้สัมพันธ์กับการพัฒนา

เศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประเทศ"

ต่อมาเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษากระจายออกไปให้ทั่วถึง โดยมีเงื่อนไขให้คำนึงถึงความพร้อมด้านบุคลากรอาคารสถานที่ สภาพชุมชน ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนควบคู่กับความจำเป็นและความต้องการ

นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาจนถึงปีการศึกษา 2535 ดังนี้

ปีการศึกษา 2533 จำนวนโรงเรียน 119 โรงเรียน

ปีการศึกษา 2534 มีจำนวนโรงเรียน 1,247 โรงเรียน

ปีการศึกษา 2535 มีจำนวนโรงเรียน 1,322 โรงเรียน

รวมโรงเรียนที่เปิดดำเนินการ 2,688 โรงเรียน

งานวิจัยในประเทศ

ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาโรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ทิพย์วรรณ เรื่องขจร (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 3" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับจังหวัดและอำเภอในเขตการศึกษา 3 จำนวน 143 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีปัญหามากในด้านการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ในวิชา ตะกร้อ 1 ตะกร้อ 2 นอกจากนั้น ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับอำเภอ ยังมีปัญหามากในด้านการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของวิชาบดหยุ่น 1 และบดหยุ่น 2 อีกด้วย

สาเรจ มณีเนตร (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษานามัยเกี่ยวกับการรับหลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของ

โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัย 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ทหารบกวิชาพลานามัยและวิชาสุขภาพ และจุดหมายของวิชาทั้ง 2 ออกจากกัน โรงเรียนทั้งเตรียมบุคลากร คู่มือ หลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่คอยให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการวิจัยหลักสูตร เนื้อหาวิชาผลึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม การวัดและการประเมินผลโรงเรียนนำชี้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาได้เสนอแนะไว้

กองการวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่มีต่อรายวิชาพลานามัยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2524" โดยใช้แบบสอบถามถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และครูผู้สอนแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองและแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร พ.ศ. 2518 ทั้งในด้าน การดำเนินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาที่มีมากที่สุด คือ ความสะดวกด้านสถานที่ รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอและขาดวัสดุอุปกรณ์
2. ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โรงเรียนมีความพร้อมที่จะเปิดสอนวิชาบังคับได้ 21 วิชา และวิชาเลือกได้ 29 วิชา
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เห็นว่ามีความพร้อมเหมาะสมและมีคุณค่า เป็นที่สนใจแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังควรเพิ่มวิชาเกมเบ็ดเตล็ด เกมพื้นเมือง ลีลาศ แอโรบิค และไอศกรีม วิชาหลักสูตรด้วย
4. การจัดเนื้อหาวิชาลีลาศ วิชาวิชากิจกรรมเข้าจังหวะเหมาะสมดีแล้ว เพราะช่วยให้นักเรียนเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ ได้

ศิลป์พงษ์ ศรีวิบูลย์ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการบูรณาการผลึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผลึกษา ผู้บริหารและนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 277 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดดำเนินการบูรณาการผลึกษาครบทั้ง 5 บูรณาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาผลึกษา เสริมสร้างคุณธรรม เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกทางกีฬาและสร้างมนุษยสัมพันธ์

กิจกรรมที่จัดให้มีการเรียนการสอนและแข่งขัน ได้แก่ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กอล์ฟ บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยไทย แบดมินตัน ตะกร้อ

2. ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลา และชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตารางแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และเวลาไม่พอ

ระดับ แก้วผลึก (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหารผลศึกษานโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ตามหัวหน้าหมวดวิชา ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 70 โรงเรียน พบว่า ครูผลศึกษานิเทศก์หาความรู้เพิ่มเติม ไม่ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการแบบปฏิบัติหน้าที่อื่น ควรแต่งกายในชั่วโมงผลศึกษาให้เรียบร้อย และรับผิดชอบควบคุมดูแลผลศึกษา จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ครูผลศึกษาไม่พอเพียง คู่มือการสอนมีน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียน ที่เก็บอุปกรณ์และการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางผลศึกษา นักเรียนละเลยการทำความสะอาดร่างกาย หลังจากเลิกเรียนวิชาผลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าจอบทบาททางผลศึกษาดีพอ ทำให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานด้านผลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนขาดการสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนผลศึกษาของนักเรียน เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา โรงเรียนต้องการเอกสาร คู่มือทางผลศึกษา คำนะนาในการใช้ ต้องการประชุมอบรมสัมมนา ผู้สอนวิชาผลศึกษานิเทศก์

ธีวีวรรณ คุชวัฒน์ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาผลศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูผลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 189 คน ผลการวิจัยพบว่า ในความมุ่งหมายของหลักสูตรผลศึกษาเห็นว่า เป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดี เนื้อหาวิชา รายวิชาที่ประสบปัญหาในการสอนมาก คือ กระดาษที่ทั้งนักเรียนที่ไม่มีความสนใจกิจกรรมที่เรียน และเนื้อหาวิชามากเกินไป ในวิชาตะกร้อจะมีปัญหามากเกี่ยวกับเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความถนัดในการสอน และในวิชายืดหยุ่น มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทุกด้าน ครูผลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับ คือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน

2. ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลา และชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตารางแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณใช้จ่าย ขาดอุปกรณ์และเวลาไม่พอ

ระดับ แก้วผลึก (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหารผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ตามหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 70 โรงเรียน พบว่า ครูผลศึกษาไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ควรแต่งกายในชั่วโมงผลศึกษาให้เรียบร้อย และรับผิดชอบในอุปกรณ์ผลศึกษา จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ครูผลศึกษาไม่พอเพียง คู่มือการสอนมีน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียนที่เก็บอุปกรณ์และการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางผลศึกษา นักเรียนละเลยการทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนวิชาผลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าจับบทบาททางผลศึกษาดีพอทำให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานด้านผลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนขาดการสนทนากับเวลาว่างต่อการเรียนผลศึกษาของนักเรียน เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา โรงเรียนต้องการเอกสาร คู่มือทางผลศึกษา กำหนดงานการไว้ ต้องการประชุมอบรมสัมมนา ผู้สอนวิชาพลานามัย

ฐิติวรรณ กษวัฒน์ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวิจัยหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาผลศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูผลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 189 คน ผลการวิจัยพบว่า ในความมุ่งหมายของหลักสูตรครูผลศึกษาเห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดี เนื้อหาวิชา รายวิชาที่ประสบปัญหาในการสอนมาก คือ ระเบียบ ทั้งนักเรียนก็ไม่มี ความสนใจในกิจกรรมที่เรียน และเนื้อหาวิชามากเกินไปในวิชาตะกร้อจะมีปัญหามากเกี่ยวกับเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความถนัดในการสอน และในวิชายืดหยุ่น มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทุกด้าน ครูผลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับ คือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน กิจกรรมเข้าจังหวะ ฟุตบอลและศิลปะป้องกันตัว นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ และสถานที่ เฉพาะอย่างยิ่งวิชากีฬา เทเบิลเทนนิส และยืดหยุ่น

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหาร ครูพลศึกษา และครูสุขศึกษา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีดังนี้

1. ครูพลศึกษาร้อยละ 58.5 มีความเห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนมีปัญหาพอควร
2. วิธีการสอนของครูพลศึกษาที่ใช้นั้นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.3 ใช้วิธีสอนแบบสาธิต
3. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.1 มีความเห็นว่า อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่จำนวนไม่เพียงพอ
4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาร้อยละ 92.0 ต้องการได้หนังสือประกอบการสอนเพิ่มเติม
5. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 24.1 ต้องการศึกษานิเทศก์ของกรมพลศึกษาไปนิเทศในเรื่องเทคนิคการสอนพลศึกษา เพื่อช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน

พงษ์ศักดิ์ ภูมิพันธ์ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษารายวิชาบังคับทุกวิชาตามหลักสูตร พ.ศ. 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ประสบปัญหามากคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ เกี่ยวกับไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬา และไม่มีที่ต้มน้ำ หรือทำความสะอาดร่างกาย ด้านครูพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนไม่พอ สถานที่ไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาไม่เอื้ออำนวยในการจัดการแข่งขัน รายวิชาตะกร้อ ประสบปัญหามาก เกี่ยวกับนักเรียนหญิง เรียนทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย รายวิชา เทเบิลเทนนิส ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

ชัยณรงค์ แต้มขจร (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโรงเรียนพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยใช้แบบประเมินสถานภาพของโรงเรียนพลศึกษาไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 73 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอยู่ในระดับ "ดีมาก" ร้อยละ 2.74 ระดับ "ดี" ร้อยละ 38.36 ระดับ "ปานกลาง" ร้อยละ 47.94 ระดับ "พอใช้" ร้อยละ 9.59 และระดับ "ต่ำมาก" ร้อยละ 1.37

2. สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างโรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นิรันดร์ กาทอง (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 จำนวน 69 โรงเรียน รวม 227 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน อุปกรณ์ สถานที่ การสอนจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเป็นบางครั้ง โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

กฤษณ์ กสิกร (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสถานภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารและครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 98 โรงเรียน รวม 316 ชุด ผลการวิจัยพบว่า สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรมพลศึกษาเปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียนมีการนิเทศทางพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ โรงพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษาไม่เพียงพอ การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาใช้เกณฑ์กลุ่มโรงเรียน ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม การสอนไม่เน้น

โรคที่สูญพันธุ์มาอีซ้ ชาติสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกายขาดแคลน งบประมาณ ในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรโรคที่สูญพันธุ์มาอีซ้ ชาติสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกาย ขาดแคลนงบประมาณ ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตอน บัณฑิตวาร (2535) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามการดำเนินงาน โครงการนำร่องการขยายการศึกษาภาคบังคับในเขตการศึกษา 9 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพและปัญหาการดำเนินงานโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ และสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับโดยใช้แบบสำรวจข้อมูล แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ปกครองที่ส่งและไม่ส่งลูกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา และกรรมการศึกษารวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการทั้งในระดับจังหวัดและอำเภอ ข้อมูลที่ได้ จากแบบสำรวจและแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการสำรวจละ ค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์เนื้อหาประกอบผลการวิจัยให้ สมบูรณ์ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการดำเนินงานตามโครงการ

โรงเรียนในโครงการส่วนใหญ่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกโดยผ่านคณะกรรมการ เฉพาะกิจที่ตั้งขึ้นและเห็นชอบจากคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน และสภาตำบลไม่มีส่วนในการพิจารณาคัดเลือกเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ให้ความสำคัญในการพิจารณาตามลำดับ 4 เกณฑ์แรกคือ ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ ความพร้อมด้านบุคลากร การมีที่ตั้งอยู่ในเขตชนบทห่างไกล และความพร้อมของชุมชน การเปิด ดำเนินงานโครงการนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมการล่วงหน้าไว้เลย การประชาสัมพันธ์และ รณรงค์ให้นักเรียนเข้าเรียนนั้นส่วนใหญ่ใช้วิธีให้ข่าวสารผ่านนักเรียน กระจายเสียงตามสาย จัด ประชุมชี้แจงและออกพบปะผู้ปกครองเป็นการส่วนตัว มีนักเรียนเข้าเรียนอยู่ระหว่าง 28-51 คน

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีไม่เพียงพอ งบประมาณมีไม่เพียงพอและได้มาล่าช้า เอกสารหลักสูตรมีไม่เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอขาดความรู้เรื่องหลักสูตร

การทำงานแผนการสอน การสร้างเครื่องมือทดสอบ วิธีสอน การผลิตและใช้สื่อ ขาดการนิเทศที่เป็นระบบ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศ และบุคลากรไม่เห็นความสำคัญ คณะกรรมการประเมินผลโครงการนาร่อง (2535) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานโดยทั่วไปของโรงเรียนในโครงการและ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยการจัดบรรยายสรุปการดำเนินการอภิปรายการจัดทำแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม โดยกลุ่มประชากรเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

1. คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด
2. คณะกรรมการสามัญศึกษาจังหวัด
3. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
4. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
5. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานฝ่ายต่าง ๆ ของหน่วยงานการศึกษาระดับอำเภอ
6. อาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาส
7. ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่ตั้งอยู่ใกล้เคียง
8. ครูในโรงเรียนโครงการที่สอนระดับมัธยมศึกษาโรงละ 7-8 คน
9. ครูในโรงเรียนโครงการที่สอนเฉพาะระดับประถมศึกษาโรงเรียนละประมาณ 6 คน รวม 86 คน
10. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในโครงการ ประมาณ 370 คน

ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนโครงการขยายโอกาสตั้งอยู่ในเขตชุมชน การไปมาระหว่างชุมชนและโรงเรียนมีความสะดวก ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ทางด้านการสถานที่ ส่วนใหญ่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการรั้งห้องเรียนและอาคารประกอบต่างๆ ของระดับประถมศึกษา เพื่อให้มีห้องเรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนได้คัดเลือกครูเข้าสอนโดยพิจารณาจากผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกครูผู้สอนจากครูผู้สอนที่มีอยู่เดิมมาทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาที่เปิดใหม่ โดยอาศัยคุณสมบัติด้านวุฒิและวิชาเป็นเกณฑ์การคัดเลือก จำนวนครูที่ได้รับคัดเลือกให้

สอนชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉลี่ยโรงเรียนละ 11 คน มีวุฒิปริญญาตรีร้อยละ 84.44 อีกร้อยละ 15.56 เป็นผู้วุฒิการศึกษาด้านว่าปริญญาตรี แต่มีความชำนาญในการสอนวิชาชีววิทยาได้อย่างหนึ่งจึงได้รับเลือก จำนวนชั่วโมงที่ครูแต่ละคนทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาโดยเฉลี่ย 2-4 ชั่วโมง/สัปดาห์ และต้องสอนระดับประถมศึกษาอีกคนละประมาณ 16-22 ชั่วโมง/ สัปดาห์ ซึ่งวิชาที่ทำการสอนในระดับมัศึกษานั้น ส่วนใหญ่จะสอนวิชาเดียวที่ตรงหรือใกล้เคียงกับวิชาเอกที่เรียนมา

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการสอนระดับมัศึกษามาก่อน จึงต้องอาศัยการค้นคว้าเอกสารหลักสูตร คู่มือครู การเข้าอบรมสัมมนาที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดขึ้นตลอดจนขอคำแนะนำ ศึกษาดูงานโรงเรียนที่เลี้ยงและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง และด้วยเหตุความภาคภูมิใจที่โรงเรียนได้เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาและตนเองได้รับคัดเลือกให้เป็นครูผู้สอนจึงมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่การดำเนินงาน และการเรียนการสอนเป็นพิเศษ

อารีรัตน์ วัฒนรุ่งเรือง (2536) ท้าการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนร่วมพัฒนาการอาชีพหลักสูตร" โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูพลศึกษา จำนวน 486 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 448 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.50 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนร่วมพัฒนาการอาชีพหลักสูตร ส่วนใหญ่เปิดสอนวิชาพลศึกษาในส่วนวิชาบังคับตามหลักสูตร เปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรีเปิดสอนเป็นส่วนน้อย กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน ทางด้านอุปกรณ์สถานที่ จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนและวางแผนการสอน และมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรฉบับปรับปรุง ด้านพลศึกษาในระดับปานกลางมีการนิเทศทางพลศึกษาในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีโรงฝึกพลศึกษาแต่ไม่เพียงพอต่อการเรียนพลศึกษา สถานที่เรียนมีเพียงพอบางกิจกรรม การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ประสบมาได้แก่ การเปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกเสรีนั้น จำนวนครูมีน้อยไม่เพียงพอ งานรับผิดชอบของครูพลศึกษามีมาก ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายไม่มีสนามกีฬาในร่ม อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่เพียงพอ และเวลาที่ใช้ในการประเมินผลไม่เพียงพอ

ฉวีวรรณ พุฒนาผล (2536) ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการایشหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครปฐม" ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน 23 คน ครูหัวหน้ากลุ่มวิชา 115 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างและแบบศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละสาขาวิชาเอกที่เรียนมา ประสบการณ์ ความถนัดและความสามารถพิเศษ รวมทั้งความสนใจของครูด้วย ครูส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษา ปัญหาที่พบในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสคือ

อาคารเรียนไม่เพียงพอ, ขาดแคลนวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ, บุคลากรไม่เพียงพอ งบประมาณได้รับล่าช้าและไม่เพียงพอ

งานวิจัยต่างประเทศ

เฮนน์ (Hein, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมืองรวม 65 โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดการโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

คอกเกอร์ (Coker, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐลุยเซียนา" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ยังคงขาดผู้ทำงานทางด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงานสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาเตรียมการสอนอย่างดีแต่ผลไม่ดีเท่าที่ควร

7. ขาดตำราและคู่มือในการสอนของครูพลศึกษา

คอร์ริ (Korri, 1979) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของครูพลศึกษาสตรีและความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสอนของผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองให้สนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

โคเกอร์ (Coker, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐหลุยเซียนา" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ยังคงขาดผู้ทำงานทางด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงานสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาเตรียมการสอน อย่างดีแต่ผลไม่ดีเท่าที่ควร

แนนทอกมาห์ (Nantogmah, 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิจัยโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐโอโฮว์" โดยใช้แบบสอบถามถามนัก เรียนปีสุดท้าย 4 คน ต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความสัมพันธ์กันทางบวกระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีม เป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน
3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และ กีฬา เพื่อสุขภาพให้มากที่สุด

1. สถานภาพ ของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกทางผลึกษา
3. การจัดและดำเนินการอบรมกรรมผลึกษยอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

คอรีริ (Korri, 1979) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนของครูผลึกษาสตรีและความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสอนของผู้เรียนวิชาเอกผลึกษยในรัฐมินเนโซตา" วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมีมากเกินไปจนไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต่อสนองงาให้สนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูผลึกษยมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้นักเรียนเวลาในการเตรียมการสอน

วัตกิน (Watkin 1983: 705-A) ได้ทำวิจัยเรื่อง "โรงเรียนมัธยมศึกษาและผลกระทบต่อผู้ปกครอง" เข้าร่วมอย่างต่อ เนื่องในกิจกรรมทางผลึกษยในวิทยาลัยในรัฐ นิวเจอร์ซีย์ ออสเตรเลีย" วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน จำนวน 260 คน ซึ่งนักเรียนเหล่านี้เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนที่ต่างกันด้วย ความแตกต่างเหล่านี้ได้จัดระหว่างหญิงและชายโดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการต่อ เนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนชายผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อย อย่างไรก็ตาม เข้าร่วม และองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ การเข้าถึงหลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน (สหศึกษาหรือไม) รวมทั้งครูผลึกษยที่มีความเกี่ยวข้องกับ มีชีวิตชีวา น่าเชื่อถือ มีความรู้ดี จะเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นผลกระทบต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมทางผลึกษยอย่างต่อเนื่องของนักเรียนที่จะทำกิจกรรมต่อไป